

מזמור שיר הנכת הבית לדוד

The placement of מזמור שיר הנכת הבית לדוד just before ברוך שאמר is troublesome and leaves us with a question. Is מזמור שיר הנכת הבית לדוד a part of פסוקי דזמרה; is it a part of קרבנות or is its placement a publisher's error that was never corrected?

It cannot be argued that מזמור שיר הנכת הבית לדוד is a part of פסוקי דזמרה since it appears before ברוך שאמר and ברוך שאמר is the ברכה that opens פסוקי דזמרה. It cannot be argued that it is a part of קרבנות since the קדיש דרבנן that follows קרבנות signals the conclusion of קרבנות. In contrast, it is easy to consider the placement of מזמור שיר הנכת הבית לדוד to be a publisher's error. Rabbi Eliyahu Munk in his ספר עולם התפילות intimates of the possibility that a publisher while composing an Ashkenazic סידור erred while copying from a Sephardic סידור. In that סידור, מזמור שיר הנכת הבית לדוד appears at the end of קרבנות because it is recited by the ספרדים at the end of קרבנות on the eight days of חנוכה. The publisher may have not seen the notation found there: בחנוכה מוסיפין מזמור שיר הנכת הבית לדוד. Ismar Ellbogen in his book "Jewish Liturgy" opines that its inclusion before ברוך שאמר was a publisher's error.

None of the early סידורים include מזמור שיר הנכת הבית לדוד. Several contemporary סידורים including the סידור עבודת ישראל and the Hertz סידור omit it. You can add the גר"א and the ספרדים to that list. It is therefore tempting to join the ranks of those who view the inclusion of מזמור שיר הנכת הבית לדוד before ברוך שאמר to be in error.

However other contemporary סידורים include the following notation before מזמור שיר: מזמור זה הוא תיקון גדול מתיקוני חכמים לאומרו קודם ברוך שאמר על פי כתבי האריז"ל. Any reference to an innovation instituted by the אר"י must be taken seriously because the generation that influenced the אר"י, גדולים, such as Rabbi Moshe Cordevero, (הרמ"ק) and Rabbi Shlomo Alkabetz, author of לכה דודי and the generation in which the אר"י lived had a significant influence on Jewish customs and added to תפלה.

A short history lesson is in order. Many of those who lived in the generation that preceded the אר"י survived the Expulsion of the Jews from Spain in 1492. The Expulsion from Spain was viewed by that generation as such a catastrophic event that it could only be explained as התחלתא דגאולה, the beginning of the era of the coming of the משיח. To

hasten the coming of the **משיח**, the Kabbalists who congregated in **צפת** developed an idea found in the Zohar that **התעוררות דלתתא**, an awakening in this World can cause **התעוררות דלעילא**, an awakening in the **עולם של רבנו**'s world. They began to revive customs that had lain dormant and created new customs to inspire a spiritual awakening. That generation compiled the prayers that we know today as **קבלת שבת**; revived the custom of **תענית בכורים** on **פסח**; **ערב פסח**; developed the concept of **לייל שבועות**; created the idea that **הושענא רבה** is the end of the **ימים נוראים** and originated the idea that it is a **סגולה** for a deceased person if his family studies **משנה**; a suggestion that sprouted from a jumbling of the word **נשמה**. We already noted that the generation of the **אר"י** instituted the practice of reciting the **שיר של יום** and preceding its recitation by stating how close the day of the week was to **שבת**.

What prompted the **אר"י** to institute the practice to recite **מזמור שיר הנכתב הבית לדוד** before **ברוך שאמר**? The **סידור צלותא דאברהם** opines that it was based on the Kabbalistic idea that the Psalm **מזמור שיר הנכתב הבית לדוד** provides the transition between the **עולם היצירה** and **עולם העשיה**. Kabbalists will understand what that means.

Perhaps the rest of us can find a more substantial basis for the position of the **אר"י**. A CD-ROM search of the words "**הנכתב הבית**" on the Bar-Ilan Judaic Library CD brought 19 results. One of them was the following **מדרש** from the **ילקוט שמעוני**:

תהילים רמז תשיג – מזמור שיר הנכתב הבית לדוד. וכי דוד בנאו... א"ל הקב"ה אע"פ שאתה מת אין שמך יוצא מביתי לעולם אלא על כל קרבן וקרבן מזכירין את שמך ואומרים שירים משלך מזמור שיר הנכתב הבית לדוד.

Perhaps while studying that **מדרש**, the **אר"י** noted that the practice of remembering the **נפש** that **דוד המלך ע"ה** experienced in order to lay the groundwork for his son **שלמה המלך ע"ה** to build the **בית המקדש** was no longer a part of everyday Jewish ritual life. By inserting **מזמור שיר הנכתב הבית לדוד** after **סדר קרבנות**, the **אר"י** gave us the means to fulfill the promise that the **רבנו של עולם** made to **דוד המלך** that whenever we bring **קרבנות** or in our day, study them, we will remember the **נפש** of **דוד המלך** by reciting the Psalms he wrote including **מזמור שיר הנכתב הבית לדוד**.

Should **קדיש** be recited both after **סדר קרבנות** and after **מזמור שיר הנכתב הבית לדוד**? That is not the custom in **נוסח ספרד** nor is it the opinion of the **מהר"ם סופר**: **יש אומרים קדיש דרבנן ומזמור שיר הנכתב על פי האר"י. אבל לא יאמר קדיש כאן וגם אחר**. By reciting **קדיש** in both places, **נוסח אשכנז** lends support to the theory of a publisher's error because there is no other way to explain the practice.

TRANSLATION OF SOURCES

‘ילקוט שמעוני-תהילים רמז תשיג’-Why does this Psalm begin with the words “Song for the House that King David Built?” Did King David build it? G-d said to King David: Even though you will die, your name will never leave my House. Whenever a sacrifice is brought, your name will be mentioned and your songs will be sung; a psalm, a song of dedication of the House of David.

סידור מהרב שנתנו סופר-There are those who recite the Rabbi’s Kaddish and Mizmor Shir Chanukat Habayit L’Dovid based on the opinion of the ARI. But it is incorrect to say Kaddish after Korbanot and after Mizmor Shir Chanukat Habayit L’David.